

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Druk nr 1973

IV kadencja

SPRAWOZDANIE

KOMISJI NADZWYCZAJNEJ DO ROZPATRZENIA PROJEKTÓW USTAW
ZWIĄZANYCH Z PROGRAMEM RZĄDOWYM „PRZEDSIĘBIORCZOŚĆ-
ROZWÓJ-PRACA”
ORAZ KOMISJI ROLNICTWA I ROZWOJU WSI

o poselskim projekcie ustawy o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych (druk nr 1945).

Marszałek Sejmu, zgodnie z art. 37 ust. 1 i art. 40 ust. 1 Regulaminu Sejmu – po zasięgnięciu opinii Prezydium Sejmu – skierował w dniu 9 września 2003 r. powyższy projekt ustawy do Komisji Nadzwyczajnej do rozpatrzenia projektów ustaw związanych z programem rządowym „Przedsiębiorczość-Rozwój-Praca” oraz Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi do pierwszego czytania.

Do prac nad projektem ustawy Prezydium Komisji Ustawodawczej wyznaczyło przedstawicieli Komisji.

Komisje: Nadzwyczajna do rozpatrzenia projektów ustaw związanych z programem rządowym „Przedsiębiorczość-Rozwój-Praca” oraz Rolnictwa i Rozwoju Wsi po przeprowadzeniu pierwszego czytania oraz rozpatrzeniu tego projektu ustawy na posiedzeniu w dniu 10 września 2003 r.

wnoszą:

Wysoki Sejm uchwalić raczy załączony projekt ustawy.

Warszawa, dnia 10 września 2003 r.

Przewodniczący Komisji
Rolnictwa i Rozwoju Wsi

/-/Wojciech Mojzesowicz

Przewodniczący Komisji
Nadzwyczajnej do rozpatrzenia projektów
ustaw związanych z programem rządowym
„Przedsiębiorczość-Rozwój-Praca”

/-/Zbigniew Kaniewski

Sprawozdawca

/-/Marek Sawicki

USTAWA

z dnia 2003 r.

o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1.

1. Ustawa reguluje:

- 1) zasady wytwarzania, magazynowania i obrót biokomponentami stosowanymi w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych;
- 2) zasady wykorzystywania surowców rolniczych do wytwarzania biokomponentów;
- 3) obowiązki i zasady odpowiedzialności podmiotów wprowadzających do obrotu biokomponenty;
- 4) wymagania jakościowe dla biokomponentów;
- 5) zasady monitorowania rynku biokomponentów.

2. Przepisów ustawy nie stosuje się do paliw ciekłych przeznaczonych na rezerwy państwowe i zapasy obowiązkowe paliw.

Art. 2.

Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) „surowce rolnicze” - rzepak, ziarna zbóż, kukurydzy, ziemniaki, buraki cukrowe lub ich części uprawiane i zbierane na użytkach rolnych, zawierające tłuszcze lub węglowodany, przeznaczone do produkcji biokomponentów;

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się: ustawę z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym, ustawę z dnia 29 grudnia 1993 r. o utworzeniu Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, ustawę z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej, ustawę z dnia 10 stycznia 2003 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych.

- 2) „rzepak” - nasiona odmian rzepaku lub rzepiku wpisanych do Rejestru Odmian Roślin Uprawnych;
- 3) „produkty uboczne i odpady” - melasę, odpady przemysłu spożywczego lub gastronomii zawierające węglowodany, tłuszcze roślinne albo zwierzęce oraz tłuszcze pochodzące z procesów utylizacji zwierząt lub procesów oczyszczania ścieków przeznaczone do produkcji biokomponentów;
- 4) „biokomponenty” - ester lub bioetanol, w tym bioetanol zawarty w eterze etylo-tert-butylowym lub eterze etylo-tert-amylowym oraz estry stanowiące samoistne paliwa silnikowe;
- 5) „ester” - estry metylowe albo estry etylowe wyższych kwasów tłuszczowych otrzymane w procesie przetwarzania rzepaku albo produktów ubocznych i odpadów;
- 6) „bioetanol” - odwodniony alkohol etylowy rolniczy produkowany z surowców rolniczych lub produktów ubocznych i odpadów;
- 7) „paliwa ciekłe” - benzyny silnikowe stosowane w pojazdach wyposażonych w silniki z zapłonem iskrowym, zawierające w swoim składzie do 5% bioetanolu oraz do 15% eterów, o których mowa w pkt 4, samochodowe oleje napędowe zawierające do 5% estrów, stosowane w pojazdach wyposażonych w silniki z zapłonem samoczynnym, spełniające wymagania jakościowe określone dla paliw ciekłych w odrębnych przepisach;
- 8) „biopaliwa ciekłe” - estry stanowiące samoistne paliwa silnikowe, benzyny silnikowe zawierające w swoim składzie powyżej 5% bioetanolu oraz powyżej 15% eterów, o których mowa w pkt 4, oleje napędowe zawierające powyżej 5% biokomponentów, spełniające wymagania jakościowe określone dla paliw ciekłych w odrębnych przepisach;
- 9) „wytwórca” - przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. - Prawo działalności gospodarczej (Dz.U. Nr 101, poz. 1178, z późn. zm.²⁾) wytwarzającego lub magazynującego biokomponenty;
- 10) „producent rolny” - grupę producentów rolnych w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. o grupach producentów rolnych i ich związkach oraz o zmianie innych ustaw (Dz.U. Nr 88, poz. 983), osobę fizyczną, osobę prawną lub niemającą osobowości prawnej spółkę prawa handlowego prowadzącą gospodarstwo rolne, w którym są uprawiane rośliny z przeznaczeniem na surowce rolnicze;
- 11) „pierwszy przetwórca” - każdego, kto przetwarza surowce rolnicze lub produkty uboczne i odpady na surowy spirytus rolniczy lub surowy olej rzepakowy;
- 12) „producent” - przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. - Prawo działalności gospodarczej posiadającego koncesję na wytwarzanie lub obrót paliwami ciekłymi, wydaną na podstawie przepisów ustawy z

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2000 r. Nr 86, poz. 958 i Nr 114, poz. 1193, z 2001 r. Nr 49, poz. 509, Nr 67, poz. 679, Nr 102, poz. 1115 i Nr 147, poz. 1643, z 2002 r. Nr 1, poz. 2, Nr 115, poz. 995 i Nr 130, poz. 1112 oraz z 2003 r. Nr 86, poz. 789 i Nr 128, poz. 1176.

dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz.U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1504), zajmującego się produkcją, importem lub komponowaniem i wprowadzaniem do obrotu paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych;

- 13) „obrót” - sprzedaż lub inną formę zbycia paliw ciekłych, biopaliw ciekłych lub biokomponentów.

Rozdział 2

Zezwolenia na wytwarzanie lub magazynowanie biokomponentów

Art. 3.

1. Wytwarzanie lub magazynowanie biokomponentów wymaga uzyskania zezwolenia.
2. Organem właściwym w sprawach wydania, odmowy wydania i cofnięcia zezwolenia na wytwarzanie lub magazynowanie biokomponentów jest minister właściwy do spraw rynków rolnych.

Art. 4.

1. Wnioskodawca ubiegający się o zezwolenie, o którym mowa w art. 3 ust. 1, powinien:
 - 1) złożyć wniosek o wydanie zezwolenia;
 - 2) dysponować odpowiednimi urządzeniami technicznymi i obiektami budowlanymi umożliwiającymi prawidłowe wykonywanie działalności objętej wnioskiem;
 - 3) przedłożyć oświadczenie o posiadaniu możliwości organizacyjnych gwarantujących prawidłowe wykonywanie działalności objętej wnioskiem;
 - 4) nie zalegać z wpłatami na rzecz organów podatkowych, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych albo Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego;
 - 5) nie być karany za przestępstwa: przeciwko mieniu, wiarygodności dokumentów, skarbowe, przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi oraz gospodarcze.
2. Wniosek o wydanie zezwolenia na wytwarzanie biokomponentów, poza wymaganiami określonymi w przepisach o działalności gospodarczej, zawiera:
 - 1) informację o posiadanych urządzeniach technicznych i obiektach budowlanych, o których mowa w ust. 1 pkt 2;
 - 2) określenie maksymalnych rocznych możliwości produkcyjnych urządzeń technicznych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, w przypadku ubiegania się o zezwolenie na wytwarzanie biokomponentów;
 - 3) oświadczenie wnioskodawcy określające przewidywany termin rozpoczęcia działalności objętej zezwoleniem.

3. Do wniosku dołącza się:

- 1) dokumenty potwierdzające tytuł prawny wnioskodawcy do urządzeń technicznych i obiektów budowlanych, o których mowa w ust. 1 pkt 2;
 - 2) zaświadczenia komendanta powiatowego Państwowej Straży Pożarnej, państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego oraz wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska stwierdzające, że urządzenia techniczne i obiekty budowlane przeznaczone do wykonywania działalności objętej wnioskiem spełniają wymagania określone odpowiednio w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, sanitarnych i o ochronie środowiska;
 - 3) zaświadczenia właściwego organu podatkowego oraz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych lub Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego stwierdzające, że wnioskodawca nie zalega z wpłatami należności wobec tych instytucji;
 - 4) informację z Krajowego Rejestru Karnego potwierdzającą niekaralność ubiegających się o zezwolenie: wnioskodawcy będącego osobą fizyczną, wspólników spółki osobowej prawa handlowego lub członków zarządu osoby prawnej za przestępstwa: przeciwko mieniu, wiarygodności dokumentów, skarbowe, przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi oraz gospodarcze.
4. Wnioskodawca, który zamierza rozpocząć działalność w zakresie objętym zezwoleniem, może ubiegać się o przyrzeczenie wydania zezwolenia, zwane dalej „promesą”.
5. Organ wydający promesę może uzależnić wydanie zezwolenia od spełnienia warunków wykonywania działalności objętej zezwoleniem.

Art. 5.

1. Zezwolenie wydaje się, jeżeli wnioskodawca spełnia wymagania, o których mowa w art. 4 ust. 1.
2. Zezwolenie określa w szczególności:
 - 1) rodzaj działalności objętej zezwoleniem oraz maksymalną wielkość produkcji w skali roku, zgodną z możliwościami technicznymi urządzeń posiadanych przez wytwórcę, w przypadku zezwolenia na wytwarzanie biokomponentów;
 - 2) miejsce wykonywania oraz datę rozpoczęcia działalności objętej zezwoleniem.

Art. 6.

1. Organ zezwalający jest uprawniony do kontroli działalności wykonywanej w zakresie objętym zezwoleniem.
2. Kontrola dotyczy przestrzegania warunków wykonywania działalności określonych w ustawie i w zezwoleniu.

3. Kontrolę przeprowadza się na podstawie pisemnego upoważnienia wydanego przez organ zezwalający, które powinno zawierać:
 - 1) oznaczenie osoby dokonującej kontroli;
 - 2) nazwę kontrolowanego wytwórcy;
 - 3) określenie zakresu i terminu kontroli.
4. Osoby upoważnione do przeprowadzania kontroli są uprawnione w szczególności do:
 - 1) wstępu na teren nieruchomości, obiektów, lokali lub ich części, gdzie jest wykonywana działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1;
 - 2) żądania ustnych lub pisemnych wyjaśnień, okazania dokumentów lub innych nośników informacji oraz udostępniania danych mających związek z przedmiotem kontroli.
5. Czynności kontrolnych dokonuje się w obecności wytwórcy lub osoby uprawnionej do jego reprezentowania.
6. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół, który podpisują osoba przeprowadzająca kontrolę i osoba, o której mowa w ust. 5. W przypadku odmowy podpisania protokołu przez osobę, o której mowa w ust. 5, przeprowadzający kontrolę zamieszcza stosowną adnotację w protokole.
7. Organ zezwalający może upoważnić do dokonywania kontroli, o której mowa w ust. 1, inny organ administracji wyspecjalizowany w kontroli danego rodzaju działalności. Przepisy ust. 2-6 stosuje się odpowiednio.

Art. 7.

Zezwolenie na wytwarzanie lub magazynowanie biokomponentów cofa się, jeżeli wytwórca przestał spełniać wymogi określone w art. 4 ust. 1 albo wytwarza lub magazynuje biokomponenty niezgodnie z obowiązującymi przepisami lub warunkami zezwolenia.

Art. 8.

W sprawach nieuregulowanych w ustawie do zezwolenia stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. - Prawo działalności gospodarczej.

Rozdział 3

Umowy kontraktacji i dostawy

Art. 9.

1. Do wytwarzania biokomponentów mogą być wykorzystywane wyłącznie:

- 1) surowce rolnicze zakontraktowane na podstawie umowy kontraktacji zawartej między pierwszym przetwórcą lub wytwórcą a producentem rolnym lub
 - 2) surowce rolnicze pochodzące z produkcji własnej pierwszych przetwórców lub wytwórców, lub
 - 3) produkty uboczne i odpady pozyskane na podstawie umowy dostawy, lub
 - 4) surowy spirytus rolniczy lub surowy olej rzepakowy wytworzone z surowców rolniczych oraz produktów ubocznych i odpadów, o których mowa w pkt 1-3, dostarczanych wytwórcy przez pierwszego przetwórcę w ramach umowy dostawy.
2. Na obszarach, na których wprowadzono stan kłęski żywiłowej, dopuszcza się wytwarzanie biokomponentów, surowego spirytusu rolniczego i surowego oleju rzepakowego z surowców dostarczonych z innych źródeł niż określone w ust. 1.
3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, źródła, o których mowa w ust. 2, mając na uwadze konieczność zachowania regularności dostaw i jakości biokomponentów.
4. Umowy, o których mowa w ust. 1, są zawierane na okres nie krótszy niż 5 lat.

Art. 10.

Umowa kontraktacji lub umowa dostawy zawiera w szczególności:

- 1) określenie ilości i źródła pochodzenia surowców rolniczych, produktów ubocznych i odpadów, surowego spirytusu rolniczego, surowego oleju rzepakowego oraz biokomponentów przewidzianych do dostarczenia wytwórcy, pierwszemu przetwórcy lub producentowi w poszczególnych latach obowiązywania umowy;
- 2) podstawy określenia ceny za kwintal dostarczonego surowca rolniczego albo hektolitr surowego spirytusu rolniczego lub surowego oleju rzepakowego;
- 3) określenie minimalnych wymagań jakości surowca rolniczego albo surowego spirytusu rolniczego lub surowego oleju rzepakowego uzgodnionych przez strony;
- 4) termin płatności za dostarczone surowce rolnicze albo surowy spirytus rolniczy lub surowy olej rzepakowy nie dłuższy niż 30 dni od dnia dostarczenia tych surowców;
- 5) termin obowiązywania umowy;
- 6) określenie odpowiedzialności stron z tytułu niedotrzymania warunków umowy;
- 7) postanowienia dotyczące zmiany i rozwiązania umowy.

Art. 11.

1. Tworzy się Komisję do Spraw Biokomponentów Stosowanych w Paliwach Ciekłych i Biopaliwach Ciekłych jako organ opiniotawczo-doradczy ministra właściwego do spraw rynków rolnych w zakresie spraw dotyczących biokomponentów stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych.
2. Koszty funkcjonowania Komisji, o której mowa w ust. 1, są pokrywane ze składek wpłacanych przez organizacje lub podmioty, których przedstawiciele wchodzi w skład Komisji.
3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, tryb powołania i pracy oraz liczbę członków Komisji, o której mowa w ust. 1, mając na uwadze możliwość reprezentowania interesów producentów rolnych, pierwszych przetwórców i wytwórców, producentów, producentów pojazdów oraz użytkowników pojazdów.

Rozdział 4

Produkcja i obrót biopaliwami ciekłymi

Art. 12.

1. Producenci są obowiązani wprowadzać do obrotu, w danym roku kalendarzowym, biokomponenty w ilościach określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 6:
 - 1) w paliwach ciekłych lub
 - 2) jako samoistne paliwa silnikowe, lub
 - 3) w biopaliwach ciekłych innych niż określone w pkt 2.
2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do wykorzystywania paliw ciekłych na potrzeby własne.
3. Producenci są obowiązani przy produkcji lub komponowaniu paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych korzystać z biokomponentów pochodzących z produkcji własnej lub z zakupu dokonanego w ramach umowy dostawy od pierwszych przetwórców lub wytwórców.
4. Posiadacze ogólnodostępnych i zakładowych stacji paliw mogą dokonywać zakupu estrów bezpośrednio od wytwórców na podstawie umów dostawy i wprowadzać je do obrotu wyłącznie jako samoistne paliwo silnikowe.
5. Umowy dostawy, o których mowa w ust. 3 i 4, zawierają w szczególności:
 - 1) podstawy określenia ceny za hektolitr dostarczonego biokomponentu;
 - 2) termin płatności za dostarczone biokomponenty nie dłuższy niż 30 dni od dnia ich dostarczenia;
 - 3) termin obowiązywania umowy;

- 4) określenie odpowiedzialności stron z tytułu niedotrzymania warunków umowy;
 - 5) postanowienia dotyczące zmiany i rozwiązania umowy.
6. Rada Ministrów, w terminie do dnia 31 października danego roku, określa, w drodze rozporządzenia, na następny rok kalendarzowy, w ułamku objętościowym wyrażonym w procentach, minimalną ilość poszczególnych biokomponentów, jaką ma obowiązek wprowadzić do obrotu producent w paliwach ciekłych lub biopaliwach ciekłych. Ilość biokomponentów wprowadzanych do obrotu w paliwach ciekłych lub biopaliwach ciekłych jest określana w ułamku objętościowym wyrażonym w procentach ogólnej ilości wprowadzanych do obrotu paliw ciekłych.
7. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 6, Rada Ministrów uwzględni w szczególności możliwości surowcowe i wytwórcze, możliwości przetwórcze, możliwości branży paliwowej, coroczny wzrost udziału poszczególnych biokomponentów w ogólnej ilości wprowadzanych do obrotu paliw ciekłych, wyniki badań nad wpływem biopaliw ciekłych na eksploatację pojazdów wyposażonych w silniki z zapłonem iskrowym oraz pojazdów wyposażonych w silniki z zapłonem samoczynnym oraz przepisy Unii Europejskiej w tym zakresie.

Art. 13.

1. Do obrotu można wprowadzić wyłącznie biokomponenty spełniające wymagania jakościowe potwierdzone świadectwem jakości wydanym przez akredytowane jednostki certyfikujące, o których mowa w ust. 3.
2. Do wykonywania badań jakościowych biokomponentów uprawnione są akredytowane jednostki certyfikujące oraz akredytowane laboratoria badawcze, o których mowa w ust. 3.
3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, akredytowane jednostki certyfikujące uprawnione do wydawania świadectw jakości biokomponentów oraz akredytowane jednostki certyfikujące oraz akredytowane laboratoria badawcze uprawnione do wykonywania badań jakościowych biokomponentów, uwzględniając w pierwszej kolejności potencjał badawczy tych jednostek i laboratoriów, a także kwalifikacje i dorobek zatrudnionych w nich pracowników.
4. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, tryb wydawania świadectw jakości biokomponentów oraz tryb orzekania w sprawach jakości biokomponentów przez akredytowane jednostki certyfikujące oraz akredytowane laboratoria badawcze, o których mowa w ust. 1 i 2, uwzględniając w pierwszej kolejności obowiązujące wymagania normalizacyjne i normatywne do przeprowadzania badań i orzekania w sprawach jakości.
5. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) wymagania jakościowe dla biokomponentów;
 - 2) metody badań jakości biokomponentów

- biorąc pod uwagę postanowienia właściwych norm i standardy obowiązujące w Unii Europejskiej w tym zakresie.

6. Kontrolę jakości biokomponentów w obrocie prowadzi Inspekcja Handlowa.

7. Do kontroli, o której mowa w ust. 6, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2001 r. Nr 4, poz. 25, z późn. zm.³⁾).

Art. 14.

1. Do obrotu bez oznakowania określającego procentową zawartość biokomponentów można wprowadzać wyłącznie paliwa ciekłe.
2. Do obrotu można wprowadzać biopaliwa ciekłe sprzedawane z odrębnych dystrybutorów oznakowanych w sposób odróżniający je od dystrybutorów przeznaczonych do obrotu paliwami ciekłymi oraz umożliwiający identyfikację procentowej ilości zawartego w nich biokomponentu.
3. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, sposób oznakowania dystrybutorów do sprzedaży biopaliw ciekłych, w tym estrów stanowiących samoistne paliwo silnikowe, biorąc pod uwagę możliwość wyraźnego rozróżnienia rodzaju sprzedawanego paliwa.

Art. 15.

1. Wytwórcy przekazują, w terminie do 45 dni po zakończeniu kwartału, ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych i Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki sprawozdanie kwartalne sporządzone na podstawie faktur VAT lub innych dokumentów zawierających informacje dotyczące ilości surowców rolniczych, produktów ubocznych i odpadów, w tym pochodzących z produkcji własnej, użytych do wytwarzania biokomponentów oraz informacje o ilości sprzedanych biokomponentów ze wskazaniem ich nabywców.
2. Producenci przekazują, w terminie do 45 dni po zakończeniu kwartału, ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych i Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki sprawozdanie kwartalne sporządzone na podstawie faktur VAT lub innych dokumentów zawierające informacje dotyczące ilości zakupionych lub wytworzonych biokomponentów, ilości wprowadzonych do obrotu biopaliw ciekłych, paliw ciekłych oraz uzyskanej ceny zakupionych biokomponentów, a także informacje o podmiotach, które nabyły biopaliwa ciekłe i paliwa ciekłe, oraz informacje o ilościach biokomponentów i podmiotach, od których zostały nabyte.
3. Dyrektorzy izb celnych, w terminie do 45 dni po zakończeniu kwartału, przekazują Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki sporządzone na podstawie dokumentów określonych przepisami prawa celnego sprawozdanie kwartalne zawierające informacje o ilości sprowadzonych i dopuszczonych do obrotu na

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 110, poz. 1189 oraz z 2002 r. Nr 135, poz. 1145 i Nr 166, poz. 1360.

terytorium Rzeczypospolitej Polskiej paliw ciekłych, biopaliw ciekłych oraz biokomponentów, jak również o podmiotach, które je sprowadziły.

4. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki na podstawie przekazywanych zbiorczych sprawozdań prowadzi monitoring rynku paliw ciekłych, biopaliw ciekłych oraz biokomponentów.
5. Wyniki monitoringu stanowią podstawę do sporządzenia przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki zbiorczej informacji zawierającej określenie:
 - 1) liczby podmiotów zajmujących się wytwarzaniem biokomponentów i obrotem nimi, produkcją biopaliw ciekłych oraz paliw ciekłych i obrotem nimi;
 - 2) ilości i wartości wytworzonych i wprowadzonych do obrotu biokomponentów;
 - 3) ilości i wartości wyprodukowanych i wprowadzonych do obrotu biopaliw ciekłych oraz paliw ciekłych.
6. Zbiorcze informacje, o których mowa w ust. 5, wraz z wnioskami Prezes Urzędu Regulacji Energetyki przekazuje niezwłocznie ministrom właściwym do spraw finansów publicznych, gospodarki, rynków rolnych oraz środowiska.

Art. 16.

Koncesje na wytwarzanie paliw ciekłych i biopaliw ciekłych oraz na obrót tymi paliwami udzielane są na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, dotyczących paliw ciekłych.

Rozdział 5 **Kary pieniężne**

Art. 17.

1. Karze pieniężnej podlega ten, kto:
 - 1) bez wymaganego zezwolenia wytwarza lub magazynuje biokomponenty;
 - 2) nie złożył w terminie, będąc do tego obowiązany, sprawozdania kwartalnego, o którym mowa w art. 15 ust. 1 i 2, lub podał w tym sprawozdaniu nieprawdziwe dane;
 - 3) będąc producentem, nie wprowadził biokomponentów albo wprowadza do obrotu, w danym roku kalendarzowym, biokomponenty w ilości mniejszej niż określona na podstawie art. 12 ust. 6;
 - 4) produkując paliwa ciekłe lub biopaliwa ciekłe, korzysta z biokomponentów pochodzących ze źródeł innych niż określone w art. 12 ust. 3;
 - 5) wprowadza do obrotu biokomponenty niezgodne z wymaganiami jakościowymi.

2. Kara pieniężna, o której mowa w ust. 1, wynosi:

- 1) 50% wartości wytworzonych, magazynowanych lub wprowadzonych do obrotu biokomponentów - w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 4;
- 2) 50% wartości wprowadzonych do obrotu paliw ciekłych, biopaliw ciekłych i biokomponentów - w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 5;
- 3) do 3 000 zł - w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.

3. Wysokość kary pieniężnej ustala, w drodze decyzji administracyjnej:

- 1) minister właściwy do spraw rynków rolnych - w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 4;
- 2) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki - w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3;
- 3) wojewódzki inspektor inspekcji handlowej - w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 5.

4. Do egzekucji kar pieniężnych stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

5. Wpłacone kary pieniężne stanowią dochód budżetu państwa.

Rozdział 6

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 18.

W ustawie z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz.U. Nr 11, poz. 50, z późn. zm.⁴⁾) w art. 37 wprowadza się następujące zmiany:

1) w ust. 2 w pkt 2 kropkę na końcu zastępuje się przecinkiem oraz dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) obniżać stawkę akcyzy na biopaliwa ciekłe i paliwa ciekłe zawierające biokomponenty, od których powstał obowiązek podatkowy, oraz określać warunki i zasady stosowania tych obniżek.”;

2) w ust. 4 w pkt 4 kropkę na końcu zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 5-9 w brzmieniu:

„5) zobowiązania międzynarodowe związane z ochroną środowiska,

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1993 r. Nr 28, poz. 127 i Nr 129, poz. 599, z 1994 r. Nr 132, poz. 670, z 1995 r. Nr 44, poz. 231 i Nr 142, poz. 702 i 703, z 1996 r. Nr 137, poz. 640, z 1997 r. Nr 111, poz. 722, Nr 123, poz. 776 i 780, Nr 137, poz. 926, Nr 141, poz. 943 i Nr 162, poz. 1104, z 1998 r. Nr 139, poz. 905 i Nr 161, poz. 1076, z 1999 r. Nr 50, poz. 499, Nr 57, poz. 596 i Nr 95, poz. 1100, z 2000 r. Nr 68, poz. 805 i Nr 105, poz. 1107, z 2001 r. Nr 12, poz. 92, Nr 39, poz. 459, Nr 56, poz. 580, Nr 63, poz. 639, Nr 80, poz. 858, Nr 90, poz. 995, Nr 106, poz. 1150 i Nr 122, poz. 1324, z 2002 r. Nr 19, poz. 185, Nr 41, poz. 365, Nr 86, poz. 794, Nr 153, poz. 1272, Nr 169, poz. 1387 i Nr 213, poz. 1800 i 1803 oraz z 2003 r. Nr 7, poz. 79, Nr 84, poz. 774, Nr 96, poz. 874, Nr 130, poz. 1188 i Nr 137, poz. 1302.

- 6) potrzebę zapewnienia stabilności rozwiązań systemowych, biorąc pod uwagę sytuację osób inwestujących na rynku biopaliw ciekłych,
- 7) zapewnienie stabilnych warunków rozwoju rynku rolnego w kierunku produkcji niespożywczej,
- 8) stworzenie warunków do rozwoju przedsiębiorczości i nowych miejsc pracy na obszarach wiejskich,
- 9) wzrost bezpieczeństwa paliwowego kraju poprzez większe wykorzystanie biokomponentów.”.

Art. 19.

W ustawie z dnia 29 grudnia 1993 r. o utworzeniu Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Dz.U. z 1994 r. Nr 1, poz. 2, z późn. zm.⁵⁾) w art. 3 w ust. 1 po pkt 9a dodaje się pkt 9b w brzmieniu:

- „9b) przedsięwzięć związanych z produkcją i przetwarzaniem surowców rolniczych na surowy spirytus rolniczy lub surowy olej rzepakowy przeznaczone do wytwarzania biokomponentów do produkcji biopaliw ciekłych i paliw ciekłych,”.

Art. 20.

W ustawie z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej (Dz.U. Nr 72, poz. 802, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6a:

- a) w ust. 2 w pkt 2 kropkę na końcu zastępuje się przecinkiem oraz dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) wytwarzanie oraz obrót biokomponentami, określonymi w odrębnych przepisach.”,

- b) w ust. 3 w pkt 1 i 2 po wyrazach „w ust. 2 pkt 1” dodaje się wyrazy „i 3”;

2) w art. 6g w ust. 1 w pkt 4 po wyrazach „w art. 6a ust. 2 pkt 2” dodaje się wyrazy „i 3”.

Art. 21.

W ustawie z dnia 10 stycznia 2003 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych (Dz.U. Nr 17, poz. 154) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1994 r. Nr 80, poz. 369 i Nr 98, poz. 473, z 1997 r. Nr 41, poz. 255, Nr 79, poz. 484 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2000 r. Nr 48, poz. 547 i 550 i Nr 88, poz. 983, z 2001 r. Nr 3, poz. 19, Nr 29, poz. 320, Nr 38, poz. 452, Nr 125, poz. 1363 i Nr 129, poz. 1438, z 2002 r. Nr 112, poz. 976 i Nr 143, poz. 1197 oraz z 2003 r. Nr 52, poz. 450 i Nr 64, poz. 592.

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 110, poz. 1255, z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 89, poz. 804 i Nr 153, poz. 1271 oraz z 2003 r. Nr 120, poz. 1122 i Nr 137, poz. 1302.

„3) „paliwa ciekłe” - benzyny silnikowe stosowane w pojazdach wyposażonych w silniki z zapłonem iskrowym, samochodowe oleje napędowe stosowane w pojazdach wyposażonych w silniki z zapłonem samoczynnym, w tym również paliwa ciekłe i biopaliwa ciekłe w rozumieniu ustawy z dnia 2003 r. o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych (Dz.U. Nr, poz.);”;

2) w art. 21 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kto dokonuje obrotu paliwami ciekłymi niespełniającymi wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 4, podlega grzywnie w wysokości 50% wartości tego paliwa, ustalonej według ceny sprzedaży obowiązującej w dniu kontroli u kontrolowanego, albo karze pozbawienia wolności do lat 3.”.

Art. 22.

Do dnia 30 kwietnia 2004 r. biokomponenty mogą być wytwarzane wyłącznie z surowców rolniczych zebranych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 23.

Rozporządzenie, o którym mowa w art. 12 ust. 6, na rok 2004, Rada Ministrów wyda w ciągu 14 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 24.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 2003 r., z wyjątkiem art. 21, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2004 r.

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ**

MINISTER

Prof. dr hab. Danuta Hübner

Sekr. Min. DH/2003/2003/mw

Warszawa. 17.08.2003 r.

**Pan
Zbigniew Kaniewski
Przewodniczący Komisji Nadzwyczajnej do
rozpatrzenia
projektów ustaw związanych z
programem rządowym „Przedsiębiorczość-
Rozwój –Praca”
Sejm Rzeczypospolitej Polskiej**

Opinia do sprawozdania Komisji Nadzwyczajnej do rozpatrzenia projektów ustaw związanych z programem rządowym „Przedsiębiorczość – Rozwój – Praca” poselskim projekcie ustawy o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych (druk nr 1945), wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494), w związku z art. 42 ust. 4 i art. 73 ust. 3 Regulaminu Sejmu przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej

W związku z przedstawionym sprawozdaniem Komisji Nadzwyczajnej o poselskim projekcie ustawy o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych (druk nr 1973) (pismo nr NPR – 0150-61-03) pragnę stwierdzić, iż uchwalenie projektu w obecnym przedłożeniu spowoduje w pewnym zakresie niezgodność z prawem Unii Europejskiej.

W związku z przedłożonym poselskim projektem ustawy o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych (druk nr 1945) pragnę wyrazić następującą opinię:

1. Projekt przedłożonej ustawy reguluje zasady organizacji rynku biopaliw ciekłych oraz biokomponentów do ich produkcji. Dokonując oceny zgodności projektu ustawy należy wziąć pod uwagę przepisy prawa pierwotnego oraz następujące akty prawa wtórnego Unii Europejskiej:

- I.
 1. Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/30/WE z 8 maja 2003 r. w sprawie promocji użytkowania biopaliw i innych odnawialnych paliw w transporcie (Dz. Urz. WE nr L 123, 17.5.2003) oraz
 2. Dyrektywę Rady 92/81/EEG z 19 października 1992 r. w sprawie ujednoczenia struktury podatków akcyzowych od olejów mineralnych (Dz. Urz. WE nr L 316, 31.10.1992).

- II. W projekcie ustawy w art. 2 zawarto szereg definicji. Część ze zdefiniowanych w tym artykule pojęć zostało ściśle określonych w art. 2 przedmiotowej dyrektywy. Chodzi tutaj w szczególności o pojęcia bioetanolu, biopaliw ciekłych. Pojęcia te z projektu ustawy nie odpowiadają wymaganiom Dyrektywy 2003/30/WE i powinny zostać odpowiednio skorygowane w projekcie ustawy, aby zgodność z Dyrektywą nie budziła wątpliwości. Dodatkowo należy podkreślić, iż w projekcie ustawy nie uwzględniono innych wymienionych w Dyrektywie definicji (np. definicji biomasy oraz definicji innych odnawialnych paliw) oraz znacznie zawężono pojęcie biopaliw. Zgodnie z przedmiotową dyrektywą do biopaliw należy zaliczyć co najmniej: bioetanol, biodiesel, biogaz, biometanol, biodimetyloeter, bio-ETBE, bio-MTBE, syntetyczne biopaliwa, biowodór (*ang. - biohydrogen*) oraz czysty olej roślinny. Ponadto należy zauważyć, iż projekt ustawy posługuje się pojęciami „biopaliw ciekłych” i „biokomponentów”, podczas gdy Dyrektywa operuje pojęciem „biopaliw” zdefiniowanych poprzez pojęcie „biomasy”. Należy również stwierdzić, iż definicje zawarte w projekcie ustawy odnoszą się do paliw ciekłych, podczas gdy Dyrektywa obejmuje swym zakresem paliwa ciekłe i paliwa gazowe, jak również fakt, że projekt ustawy nie obejmuje swym zakresem przedmiotowym „innych odnawialnych” paliw tj. paliw powstałych z odnawialnych źródeł energii.

- III. Zgodnie z art. 12 ust. 6 projektu ustawy udział biokomponentów jest określany w ułamku objętościowym, wyrażonym w procentach. Dyrektywa 2003/30/WE nakłada na państwa członkowskie obowiązek osiągnięcia pewnej proporcji biopaliw w stosunku do paliw będących w obrocie w oparciu o wartość opałową (*ang. energy content* czyli zgodnie z definicją zawartą w dyrektywie *lower calorific value*). Dyrektywa nakazuje odnosić proporcje biopaliw do wszystkich benzyn i olejów napędowych wprowadzanych do obrotu dla celów transportu. Dyrektywa zakłada, że państwa członkowskie wyznaczą minimalną proporcję udziału biopaliw w rynku paliw. Jako cel indykatywny, który powinien zostać osiągnięty do końca 2005 r. został określony udział 2% biopaliw w stosunku do wszystkich paliw (benzyny, diesel) na rynku. Jeszcze raz należy podkreślić, iż podstawą obliczenia tej proporcji (2/100), zgodnie z Dyrektywą, powinna być wartość opałowa paliwa (jest to ilość ciepła, jaką można uzyskać ze spalania 1 kg paliwa stałego lub ciekłego albo 1 m³ paliwa gazowego). Obecny zapis nie przekreśla możliwości osiągnięcia proporcji określonej w Dyrektywie 2003/30/WE.

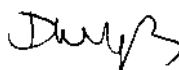
jeśli w odpowiedni sposób będą wyrażane proporcje w ułamku objętościowym, ale znacznie utrudnia przeliczenie tej wartości na wartość wyrażoną w oparciu o wartość opałową paliwa, w związku z czym powinien zostać zmieniony zgodnie z postanowieniami Dyrektywy.

- IV. Ze względu na fakt, iż paliwa zawierające biokomponenty nie powinny być wyłączone z Systemu Monitorowania i Kontrolowania Jakości Paliw Ciekłych (który jest uregulowany ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych, wdrażająca postanowienia Dyrektywy 98/70/WE oraz Dyrektywy 2003/17/WE), odesłanie z art. 13 ust. 7 projektu ustawy powinno zostać uzupełnione o tę ustawę.
- V. Jeśli chodzi o możliwość stosowania obniżenia akcyzy na biopaliwa ciekłe i paliwa ciekłe, to istnieje ona jedynie w zakresie obniżenia akcyzy od benzyny wyprodukowanej z odwodnionym alkoholem, oleju napędowego o niskiej zawartości siarki i benzyny zawierającej alkohol eter etylo-butylowy. Wynika to z postanowień Traktatu Akcesyjnego. Takie obniżenie jest dopuszczalne jedynie w okresie rocznego terminu technicznego od dnia przystąpienia Polski do Unii Europejskiej. Późniejsze korzystanie z ww. obniżki akcyzy będzie możliwe po uzyskaniu, w rocznym okresie przejściowym, zgody Rady. Należy jednak zaznaczyć że Polska występując o zgodę Rady w trybie art. 8 ust. 4 Dyrektywy 92/81/EWG może wystąpić również o obniżenie akcyzy na inne biopaliwa niż to określa Traktat Akcesyjny (przewidziane w projekcie ustawy). Jednak dopiero uzyskanie zgody Rady na takie obniżenie akcyzy pozwoli na stwierdzenie zgodności takiego przepisu z prawem wspólnotowym. Obecnie, brzmienie art. 18 projektu ustawy w zakresie dotyczącym obniżenia akcyzy na biopaliwa ciekłe i paliwa ciekłe zawierające biokomponenty wykracza poza zakres przedmiotowy okresu przejściowego i prowadzi do niezgodności z prawem wspólnotowym, chyba że w przedmiotowym rozporządzeniu obniżenie akcyzy będzie dotyczyło tylko niektórych biopaliw ciekłych i paliw ciekłych, zgodnie z postanowieniami Traktatu Akcesyjnego.
- VI. Brzmienie art. 22 („ (...) biokomponenty mogą być produkowane wyłącznie z surowców rolniczych zebranych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej”) powoduje niezgodność z prawem Unii Europejskiej. Niezgodność ta ma charakter fundamentalny, gdyż wprowadza barierę w swobodzie przepływu towarów, stanowiącej jeden z filarów Wspólnego Rynku Unii Europejskiej, jak i wprowadza niejednakowe traktowanie surowców wyprodukowanych na terenie RP oraz na terenie innych państw członkowskich. Ze względu na fakt, iż jego zasięg czasowy jest ograniczony datą 30 kwietnia 2004 r., należy stwierdzić, iż w dniu Akcesji zniknie z polskiego prawa bezpośrednia bariera w swobodnym przepływie towarów. Powstaje jednak kwestia, która powoduje pośrednią barierę, a więc naruszenie art. 28 TWE: gdy w

okresie przedakcesyjnym zostaną zawarte kontrakty na co najmniej 5-letni okres (wynika to z art. 9 ust. 4 przedłożonego projektu ustawy) wyłącznie z producentami *de facto* polskimi, w okresie tym rynek będzie zamknięty dla producentów z innych krajów członkowskich (po akcesji).

W konkluzji pragnę stwierdzić, że przedłożony poselski projekt ustawy o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych jest niezgodny z prawem Unii Europejskiej w zakresie wskazanym powyżej.

Z poważaniem,

Do wiadomości:
Pan Wojciech Olejniczak
Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi